3. Phyſ. lectione 7. quæſt. 3. Aureolus apud
reolum in diſtinctione 43. quæſt. ultimâ.
c. 2. & alij, pro quibus facere poſſunt ſe-
ntes objectiones.

Si Deus poſſet melius facere quicquam,
non faceret, hoc ipſo non benè faceret. At
eſt abſurdum. Ergo & illud. Majoris con-
entia liquet: quia poſſe melius facere, &
optimè facere, vitium facientis eſt. R.
inficiationem: non enim vitium eſt facien-
non efficere abſolutiſſimum opus, quod
eſt; niſi ad id aliquâ lege vel præcepto ad-
ngatur. Interim omnia quæ facit Deus, bo-
ſunt & perfecta, unumquodq; in ſuo genere.

Species procedunt à Deo ut numerus, ab
itate, notante Dionyſio c. 5. de Divinis no-
nibus: At eſt aliquis numerus v. g. binarius,
er quem & unitatem alius cadere ne-
t. Ergo aliqua eſt creatura ita propè
um, ut inter ipſam & Deum alia creari non
ſit. R. 1. Similia nihil probare. 2. Neq; in
nibus quadrare: licet in eo procedat ſi-
litudo, quod ut numeri ſunt in unitate
nquam in radice, & in eâ unum quid ſunt;
rerum ſpecies in Deo. 3. Per inverſionem

argu-